

ство войска. По-добрѣ ми се чини прочее да го приемиме съ честь и съ дарове, понеже той ще ни остави добры законы, и отъ тѣка ще стане да отиде на Римъ.

АФИНЕЦІЕ ПЕЩАТЪ АЛЕКСАНДРА.

Афинейте понеже не аресали дѣмыте на-Діогена філософа. үкорили го, и го злословили вез-чесно, и дѣмалы: всеки мѣдъръ человекъ и голѣма лѣдостъ се намира. Філософо се үскървилъ много защото го злословили предъ народѣтъ, и сжщѣтъ часъ излѣзналъ изъ крѣпостѣта, и оти-шала при Александра, поклонилъ мѣ се, и мѣ казалъ намѣреніето Афинейско. Александръ като чѣлъ дѣмыте Діогенови, тѣтакси, повелилъ да се възрожи войска та мѣ силно, и трѣгналъ на кой срещю Афинейте. Расположилъ колыбы те си близъ до Аѣча, и пратилъ единъ началникъ голѣмъ и благороденъ отъ Аламаніа на име Ар-фадій вѣстникъ. Той Балински азыхъ незнаилъ да хоратѣва, и едвалъ намѣрили Афинейте человекъ да имъ каже отвѣтътъ. Прочее Ар-фадій имъ рекълъ: царь Александръ повелѣва да мѣ дадете хараъ и войска, и да мѣ се по-клоните, за да имате любовъ: ако ли непослѣшате повелѣніето мѣ, сичкото вы мѣсто ще разори сичката вы войска ще се изсѣче отъ слѣзата Маке-донска, и ще стане жалко (лужкѣ) завасъ. На-чалницыте Афинейски като чѣли това, засмѣли се и изрекли толкова високи и горделивы дѣмы навѣстникѣтъ, гдѣто го было срамъ да ги слѣ-ша, и мѣ рекли: Иди при Александра, и речи мѣ, защо Афинейте не ще мѣ се поклонятъ. Да знае защо дрѣги по-добри царѣта отъ него сж до-